

Czwartek, 12 maja 2011 r.

106. podkreśla, że staże stanowią odpowiednią pomoc w prawidłowym wyborze kariery na wszystkich etapach wyboru zawodu; ponownie zwraca uwagę na konieczność wprowadzenia minimalnych norm odbywania stażów, przykładowo dotyczących wynagrodzenia i praw socjalnych – w tym ustaleń dotyczących ochrony socjalnej i zabezpieczenia społecznego – w celu poprawy jakości staży i zagwarantowania ich wartości edukacyjnej;

107. ponawia opinię, że staże nie mogą zastępować faktycznych miejsc pracy, a ich długość musi być ściśle ograniczona; podkreśla, że pilnie potrzebne są prawnie wiążące europejskie ramy jakości dla staży, obejmujące wszystkie formy edukacji i szkolenia, tak aby uniknąć wykorzystywania stażystów, oraz że Komisja powinna przestawić plan działania wraz z harmonogramem obejmującym zarys wdrażania tych ram jakości;

108. przyjmuje z zadowoleniem inicjatywę „Twoja pierwsza praca z EURES-em” na rzecz promowania mobilności zawodowej, która powinna być ściśle powiązana z „Europejskim systemem monitorowania wolnych miejsc pracy”, tak aby pracownicy i pracodawcy dysponowali kompleksowym, przejrzystym przeglądem unijnego rynku pracy, a wolne miejsca były możliwie szybko obsadzone przez odpowiednie osoby; zauważa jednak, że nie może to prowadzić do drenażu mózgow w niektórych częściach UE;

109. podkreśla, że skoordynowane aktywne środki UE wobec rynku pracy, takie jak finansowane ze środków publicznych programy na rzecz pracy dla młodych ludzi oraz tworzenie odpowiednio wynagradzanych, nowych, trwałych i dobrych miejsc pracy oraz nowych przedsiębiorstw, a także promowanie kultury przedsiębiorczości w szkołach, zachęty do nowych inicjatyw, pomoc techniczna dla nowo powstałych przedsiębiorstw, uproszczenie procedur administracyjnych celem przyspieszenia formalności, sieci usług na poziomie lokalnym w celu ułatwienia zarządzania oraz kontakty z uniwersytetami i ośrodkami badawczymi w celu promowania innowacji produktów i procesów, uznawanie wolontariatu jako doświadczenia zawodowego, a także propagowanie przedsiębiorczości to wszystko warunki niezbędne w procesie pomyślnego zwalczania bezrobocia wśród młodzieży i wspierania wzrostu sprzyjającego integracji;

110. podkreśla znaczenie „pozaformalnego” i nieformalnego kształcenia i uczenia się oraz wolontariatu dla rozwoju młodzieży; podkreśla, że uzyskane umiejętności nie tylko oferują młodym ludziom szanse wejścia na rynek pracy, ale także umożliwiają im aktywne angażowanie w społeczeństwo oraz podjęcie odpowiedzialności za własne życie;

111. zwraca uwagę, że ostatecznym celem inicjatywy „Mobilna młodzież” jest nie tylko poprawa europejskich systemów kształcenia i zwiększenie zdolności do zatrudnienia wśród młodzieży, ale również stworzenie społecznego otoczenia, w którym każdy młody człowiek będzie mógł realizować swój potencjał i swoje aspiracje;

*

* *

112. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.

Nauczanie początkowe

P7_TA(2011)0231

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 maja 2011 r. w sprawie wczesnego kształcenia w Unii Europejskiej (2010/2159 (INI))

(2012/C 377 E/10)

Parlament Europejski,

— uwzględniając art. 165 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

— uwzględniając art. 14 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,

Czwartek, 12 maja 2011 r.

- uwzględniając Konwencję o prawach dziecka ONZ, a w szczególności art. 3, 18 i 29 tej konwencji,
 - uwzględniając konwencję Organizacji Narodów Zjednoczonych o prawach osób niepełnosprawnych,
 - uwzględniając decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1720/2006/WE z 15 listopada 2006 r. ustanawiającą program działań w zakresie uczenia się przez całe życie ⁽¹⁾,
 - uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Wczesna edukacja i opieka nad dzieckiem: zagwarantujemy wszystkim dzieciom w UE dobry start w przyszłość” (COM(2011)0066),
 - uwzględniając komunikat Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego w sprawie skuteczności i równego dostępu do europejskich systemów kształcenia i szkolenia (COM(2006)0481),
 - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 20 stycznia 2010 r. w sprawie opieki nad małymi dziećmi i ich kształcenia ⁽²⁾,
 - uwzględniając konkluzje Rady z dnia 11 maja 2010 r. w sprawie społecznego wymiaru kształcenia i szkolenia ⁽³⁾,
 - uwzględniając konkluzje Rady z dnia 26 listopada 2009 r. w sprawie kształcenia dzieci ze środowisk migracyjnych ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając konkluzje Rady z dnia 12 maja 2009 r. w sprawie strategicznych ram współpracy europejskiej w dziedzinie kształcenia i szkolenia („ET 2020”) ⁽⁵⁾,
 - uwzględniając dokument „Konkluzje Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie z dnia 21 listopada 2008 r. w sprawie przygotowania młodzieży na wyzwania XXI wieku: program europejskiej współpracy w dziedzinie szkolnictwa” ⁽⁶⁾,
 - uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej ze szczytu w Barcelonie w dniach 15 i 16 marca 2002 r.,
 - uwzględniając swą rezolucję z dnia 23 września 2008 r. w sprawie poprawy jakości kształcenia nauczycieli ⁽⁷⁾,
 - uwzględniając swą rezolucję z dnia 24 marca 2009 r. zatytułowaną „Wielojęzyczność: atut dla Europy i wspólne zobowiązanie” ⁽⁸⁾,
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kultury i Edukacji (A7-0099/2011),
- A. mając na uwadze, że proces wczesnego uczenia się kładzie podwaliny pod skuteczne uczenie się przez całe życie, które ma podstawowe znaczenie dla realizacji celów strategii „Europa 2020”,
- B. mając na uwadze, że dzieci w najmłodszym wieku są szczególnie dociekliwe, pojętne i chętne do nauki oraz że w tym wieku kształtują się ważne umiejętności, takie jak mowa i umiejętność wyrażania się, a także kompetencje społeczne; mając na uwadze, że w tym wieku powstają podstawy przyszłej edukacji szkolnej i ścieżki zawodowej;

⁽¹⁾ Dz.U. L 327 z 24.11.2006, s. 45.

⁽²⁾ Dz.U. C 339 z 14.12.2010, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. C 135 z 26.5.2010, s. 2.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 301 z 11.12.2009, s. 5.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 119 z 28.5.2009, s. 2.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 319 z 13.12.2008, s. 20.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 8 E, z 14.1.2010, s. 12.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 117 E, z 6.5.2010, s. 59.

Czwartek, 12 maja 2011 r.

- C. mając na uwadze, że w całej UE wczesne kształcenie dzieci i opieka nad nimi odbywa się na różne sposoby, w oparciu o różne definicje jakości, które w dużej mierze opierają się na wartościach kulturowych poszczególnych państw i regionów oraz ich interpretacji pojęcia „dzieciństwo”,
- D. mając na uwadze bezpośrednią zależność pomiędzy ubóstwem i niekorzystną pozycją społeczną a niskim poziomem wykształcenia, a zwłaszcza dowody na to, że rodziny wywodzące się z takich środowisk czerpią najwięcej korzyści z dostępu do usług wczesnego kształcenia i opieki nad dziećmi; mając na uwadze, że grupy znajdujące się w niekorzystnej sytuacji społecznej w mniejszym stopniu zabiegają o dostęp do usług w zakresie wczesnego kształcenia i opieki nad dziećmi z uwagi na trudności w dostępie do nich i zbyt wysokie koszty,
- E. mając na uwadze, że tego rodzaju usługom poświęca się mniejszą uwagę oraz inwestuje się w nie mniej niż w jakiegokolwiek dalsze etapy kształcenia, pomimo jasnych dowodów, że inwestycje w te usługi przynoszą zyski,
- F. mając na uwadze, że cele w dziedzinie wczesnego kształcenia i opieki nad dziećmi są niejednokrotnie w zbyt dużym stopniu uwarunkowane potrzebami rynku pracy, skupiając się nadmiernie na potrzebie podwyższenia liczby pracujących kobiet, a w niewystarczającym stopniu na potrzebach i najlepszym interesie dziecka,
- G. mając na uwadze, że wiele gospodarstw domowych ma poważne trudności z pogodzeniem zobowiązań rodzinnych z wymogami zatrudnienia wynikającymi ze zmian aktualnie zachodzących na rynku pracy, takimi jak wymóg pracy w nietypowych godzinach lub elastyczne godziny pracy, a także coraz większa liczba tymczasowych miejsc pracy,
- H. mając na uwadze istnienie bezpośredniego związku pomiędzy dobrobytem rodziców i dzieci a liczbą i jakością oferowanych świadczeń i usług z zakresu wczesnego kształcenia dzieci i opieki nad nimi,
- I. mając na uwadze, że opieka nad dziećmi jest tradycyjnie postrzegana jako naturalne zajęcie kobiet, co doprowadziło do przewagi kobiet w dziedzinie wczesnego kształcenia i opieki nad dziećmi,
- J. mając na uwadze, że kwalifikacje personelu w poszczególnych krajach członkowskich znacząco się różnią, istnieją również duże różnice pomiędzy typami placówek, ponadto w większości krajów członkowskich placówki przedszkolne nie mają obowiązku zatrudniania personelu posiadającego specjalne kwalifikacje,
- K. mając na uwadze, że dotychczas przeprowadzono bardzo niewiele badań naukowych na szczeblu UE na temat kształcenia małych dzieci, które mogą dostarczyć informacji na temat opracowywania i stosowania ogólnounijnych strategii w zakresie wczesnego kształcenia i opieki nad dziećmi,

Podejście skupiające się na dziecku

1. z zadowoleniem przyjmuje cele zawarte w konkluzjach Rady Europejskiej z posiedzenia w Barcelonie „zapewnienie do 2010 r. opieki przynajmniej 90 % dzieci pomiędzy 3. rokiem życia a wiekiem, w którym rozpoczyna się obowiązek szkolny, oraz przynajmniej 33 % dzieci w wieku poniżej trzech lat”; utrzymuje jednak, że Rada i Komisja muszą dokonać przeglądu i aktualizacji tych celów, umieszczając potrzeby i najlepiej pojęty interes dziecka w centrum swych strategii politycznych w dziedzinie wczesnego kształcenia i opieki nad dziećmi;
2. uznaje, że strategia „Europa 2020”, której celem jest stworzenie społeczeństwa integracyjnego poprzez podniesienie poziomu zatrudnienia, obniżenie wskaźnika przerywania nauki i ograniczenie ubóstwa nie może zostać zrealizowana, jeżeli nie zagwarantuje się właściwego startu w życiu wszystkim dzieciom;
3. zwraca uwagę, że wczesne lata dzieciństwa mają kluczowe znaczenie dla rozwoju umysłowego, emocjonalnego i ruchowego dziecka, a także dla rozwoju osobistego i rozwoju mowy, kładą one również podwaliny pod uczenie się przez całe życie; uznaje, że wczesne kształcenie dzieci i opieka nad nimi wspiera ich właściwy rozwój umysłowy i fizyczny pozwalając im stać się jednostkami o bardziej wyważonej i pełniejszej osobowości; zaleca w związku z tym, aby państwa członkowskie rozważyły wprowadzenie obowiązku jednorocznego kształcenia na poziomie przedszkolnym przed rozpoczęciem nauki w szkole;

Czwartek, 12 maja 2011 r.

4. podkreśla, że wczesne wypracowywanie zachowań gwarantujących zdrowy tryb życia, a mianowicie właściwych zwyczajów żywieniowych oraz odpowiedniej i zrównoważonej aktywności fizycznej, może mieć ogromny wpływ na rozwój fizyczny i umysłowy oraz może być kluczowym czynnikiem warunkującym zdrowie przez całe życie; przestrzega przed przedwczesnym wykonywaniem przez dzieci pewnych intensywnych ćwiczeń sportowych, których najważniejszym celem jest osiągnięcie dobrych wyników;
5. przypomina o znaczeniu wszelkiego rodzaju wczesnego nauczania dla zdobywania wiedzy, szczególnie w dziedzinie języków, wielojęzyczności i różnorodności językowej;
6. zachęca do tworzenia i wspierania innowacyjnych modeli pedagogicznych w zakresie nauczania języków, w szczególności wielojęzycznych żłobków i przedszkoli, odpowiadających celowi wyznaczonemu w Barcelonie w 2002 r., obejmującemu naukę języków regionalnych, języków mniejszości oraz języków krajów sąsiadujących;
7. zwraca uwagę na znaczenie rozwoju i doskonalenia placówek edukacyjnych (świeclic), które zajmują się organizowaniem czasu dzieci po zajęciach przedszkolnych;
8. podkreśla, że oprócz kształcenia i wychowania dzieci mają również prawo do odpoczynku, wolnego czasu i zabawy;

Powszechne oferowanie wczesnego kształcenia dzieci i opieki nad nimi

9. zwraca uwagę, że zgodnie z konkluzjami Rady z 12 maja 2009 r. należy zająć się kwestią nierównego dostępu do edukacji poprzez zapewnienie dobrej jakości wczesnego kształcenia i ukierunkowanego wsparcia, a także poprzez wspieranie kształcenia integracyjnego;
10. uznaje, że choć grupy społeczne znajdujące się w niekorzystnej sytuacji korzystają z dodatkowej pomocy, wczesne kształcenie i opieka nad dziećmi powinno być, idealnie, powszechnie dostępne dla wszystkich rodziców i dzieci niezależnie od pochodzenia i sytuacji materialnej;
11. podkreśla, że w stosownych przypadkach dzieci upośledzone powinny korzystać z ogólnodostępnych usług wczesnego kształcenia i opieki oraz że w stosownych przypadkach powinno się zagwarantować im dodatkową pomoc specjalisty;
12. apeluje do państw członkowskich o jak najszybsze wdrożenie konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych;
13. podkreśla, że państwa członkowskie muszą umożliwić stosowanie różnych podejść do programów przedszkolnych i związanych z nimi działań praktycznych;

Zaangażowanie rodziców

14. podkreśla, że matki i ojcowie są równorzędnymi partnerami w procesie wczesnego kształcenia dzieci i opieki nad nimi; jest zdania, że usługi w tym zakresie powinny być w pełni partycypacyjne i obejmować ogół personelu, rodziców oraz, w miarę możliwości, same dzieci;
15. podkreśla, że zapewnienie odpowiednio długiego urlopu macierzyńskiego i ojcowskiego, jak również wdrażanie efektywnej i elastycznej polityki w zakresie rynku pracy to podstawowe składniki skutecznej polityki w zakresie wczesnego kształcenia dzieci i opieki nad nimi;
16. zachęca państwa członkowskie do inwestycji w programy kształcenia rodziców oraz, w stosownych przypadkach, do świadczenia innych form wsparcia, takich jak wizyty domowe, dla rodziców potrzebujących dodatkowej pomocy; uważa ponadto, że rodzice powinni mieć możliwość łatwego i bezpłatnego uzyskania porady bezpośrednio w żłobkach;

Czwartek, 12 maja 2011 r.

17. podkreśla, że zajęcia kulturalne są wzbogacające dla dzieci, służą promowaniu dialogu między różnymi kulturami i rozwijają ducha otwartości i tolerancji; przypomina w tym względzie znaczenie zajęć międzykulturowych z dziećmi i ich rodzicami prowadzonych przez zespoły osób profesjonalnie zajmujących się dziećmi;

18. zwraca uwagę, że nadal jeszcze nie we wszystkich państwach członkowskich dzieci rodziców nieposiadających oficjalnego zezwolenia na pobyt mają dostęp do wczesnej edukacji;

19. apeluje do państw członkowskich o zapewnienie dzieciom osób ubiegających się o azyl, uchodźców, osób objętych ochroną uzupełniającą czy osób posiadających zezwolenie na pobyt ze względów humanitarnych dostępu do wczesnego kształcenia, tak by nie ograniczać już na początku ich perspektyw życiowych;

Lepsza integracja usług

20. zachęca państwa członkowskie do integrowania usług w dziedzinie wczesnego kształcenia dzieci i opieki nad nimi, do wspierania tworzenia tych usług oraz działań z nimi powiązanych, a zarazem do zagwarantowania lepszej koordynacji pracy poszczególnych instytucji i ministerstw zajmujących się polityką i programami dotyczącymi wczesnego dzieciństwa;

21. zachęca państwa członkowskie do zapewnienia instytucjom odpowiedzialnym za wczesne kształcenie dzieci wystarczającej autonomii, aby mogły one nadal w sposób niezależny i twórczy poszukiwać rozwiązań służących dobru dzieci;

22. podkreśla znaczenie nowatorskich usług w dziedzinie wczesnego kształcenia dzieci i opieki nad nimi, które mają charakter lokalny i jednoczą członków społeczności reprezentujących sektor opieki zdrowotnej, sektor socjalny, sektor oświaty, kultury oraz inne sektory;

23. wzywa państwa członkowskie, by w synergii z organami administracji lokalnej i organizacjami typu non-profit wspierały i finansowały działania i projekty mające na celu świadczenie usług w dziedzinie wczesnego kształcenia dzieci i opieki nad nimi na rzecz dzieci wywodzących się z grup w niekorzystnej sytuacji społecznej, oraz do zapewnienia monitorowania i oceny w tym zakresie;

24. przyznaje, że trzeba uwzględnić znaczne różnice w warunkach życia rodzin oraz związane z tym ich odmienne potrzeby, i oczekuje różnorodnej, elastycznej i innowacyjnej oferty w zakresie wczesnej edukacji i opieki nad dziećmi;

25. wzywa do stworzenia europejskiej sieci usług w zakresie wczesnego kształcenia dzieci i opieki nad nimi, która szanuje różnorodność kulturową państw członkowskich oraz podkreśla wspólne cele i wartości;

Korzyści gospodarcze

26. podkreśla, że w obecnym niestabilnym klimacie gospodarczym nie wolno zaniedbywać znacznych inwestycji we wczesne kształcenie dzieci; podkreśla, że państwa członkowskie powinny wyasygnować odpowiednie środki na usługi w tej dziedzinie;

27. ponownie podkreśla istnienie dowodów na to, że inwestycje we wczesne kształcenie dzieci i opiekę nad nimi przynoszą korzyści gospodarcze i społeczne w późniejszym okresie, takie jak wyższe przychody podatkowe dzięki wzmocnionej sile roboczej, a także niższe koszty opieki zdrowotnej, niższy współczynnik przestępczości oraz mniej przypadków zachowań aspołecznych; podkreśla, że zapobieganie jest bardziej skutecznym i opłacalnym narzędziem niż interwencja na późniejszym etapie;

28. uznaje, że wysokiej jakości wczesne kształcenie może przyczynić się do obniżenia liczby osób wcześniej przerywających naukę w szkole, do wyrównania gorszych szans edukacyjnych dzieci wywodzących się z grup w niekorzystnej sytuacji społecznej i kulturowej oraz do zmniejszenia będących ich wynikiem nierówności społecznych i kulturalnych, które mają wpływ na ogół społeczeństwa; zwraca uwagę, że szczególnym ryzykiem obciążona jest młodzież ze słabych grup społecznych;

Czwartek, 12 maja 2011 r.

29. podkreśla, że wysokiej jakości usługi w dziedzinie wczesnego kształcenia dzieci oraz opieki nad nimi są uzupełnieniem, nie zaś substytutem silnego systemu opieki społecznej dysponującego szeroką gamą narzędzi walki z ubóstwem; wzywa państwa członkowskie do walki z ubóstwem społeczeństwa;

Personel i wysokiej jakości usługi

30. podkreśla, że wiek przedszkolny jest najważniejszym etapem rozwoju emocjonalnego i społecznego dziecka oraz że w związku z tym osoby pracujące z dziećmi w wieku przedszkolnym muszą dysponować odpowiednimi kwalifikacjami; podkreśla, że zapewnienie dobra i bezpieczeństwa dziecka ma podstawowe znaczenie w kwestii rekrutacji personelu;

31. zauważa, że pozytywne efekty programów wczesnej interwencji można utrzymać w dłuższej perspektywie jedynie wtedy, jeśli pójdzie za nimi wysokiej jakości szkolnictwo podstawowe i średnie;

32. uznaje, że największy wpływ na jakość usług w dziedzinie wczesnego kształcenia dzieci i opieki nad nimi ma posiadanie wykwalifikowanego i dobrze przeszkolonego personelu pracującego z małymi dziećmi oraz wzywa państwa członkowskie do poprawy standardów zawodowych poprzez wprowadzenia uznanych kwalifikacji dla osób pracujących w dziedzinie wczesnego kształcenia i opieki nad dziećmi; zauważa, że na jakość mogą również wpływać inne czynniki, w tym liczba pracowników w stosunku do liczby dzieci, wielkość grup i program nauczania;

33. uznaje potrzebę większej liczby połączeń i transferu rozwiązań między wychowawcami prowadzącymi wczesne kształcenie i opiekę nad dziećmi a nauczycielami ze szkół podstawowych, przy utrzymaniu ciągłości metod nauczania;

34. w celu poprawy jakości usług w dziedzinie wczesnego kształcenia dzieci i opieki nad nimi wzywa państwa członkowskie do opracowania mechanizmów oceny świadczenia usług w tym zakresie i dopilnowania, aby normy jakości były przestrzegane;

35. w kontekście wdrażania europejskich ram kwalifikacji domaga się, by uwzględniano jakość kształcenia, a tym samym wyniki nauczania; wzywa państwa członkowskie do zapewnienia kształcenia ustawicznego osób zajmujących się wczesnym kształceniem dzieci i opieką nad nimi celem poprawy i doskonalenia szczególnych umiejętności;

36. zachęca państwa członkowskie do dołożenia starań, by wszystkie wykwalifikowane osoby zajmujące się wczesnym kształceniem i opieką nad dziećmi otrzymywały wynagrodzenie równe wynagrodzeniu nauczycieli szkół podstawowych;

37. wzywa państwa członkowskie do zajęcia się problemem przewagi kobiet w sektorze opieki poprzez wprowadzenie strategii mających na celu podwyższenie liczby mężczyzn na kursach z zakresu wczesnego kształcenia i opieki nad dziećmi;

Badania naukowe i wymiana sprawdzonych praktyk

38. zwraca uwagę, że pomimo istnienia ogromnych ilości danych empirycznych na temat małych dzieci w niektórych państwach członkowskich (zebranych między innymi przez Krajowe Stowarzyszenie na rzecz Edukacji Małych Dzieci, UNICEF, International Early Years Education Journal, OECD itd.), nadal istnieje potrzeba lepszego zrozumienia rozwoju dziecka na etapie wczesnego kształcenia; domaga się dalszych badań naukowych oraz wymiany osiągniętych wyników w całej UE, z uwzględnieniem różnic kulturowych pomiędzy państwami członkowskimi;

39. ubolewa nad faktem, że fundusze strukturalne UE, a także programy takie jak Comenius, umożliwiające nauczycielom uczestnictwo w ogólnounijnych wymianach, nie są wykorzystywane w wystarczającym stopniu; wzywa państwa członkowskie do informowania nauczycieli wczesnego nauczania i osoby zajmujące się opieką nad dziećmi o takich programach i funduszach;

Czwartek, 12 maja 2011 r.

40. z zadowoleniem przyjmuje zamiar Komisji dotyczący wsparcia wskazywania i wymiany dobrych praktyk i strategii politycznych w ramach otwartej metody koordynacji, jak wspomniano w komunikacie w sprawie wczesnego kształcenia i opieki nad dziećmi I zaleca, aby państwa członkowskie prowadziły współpracę i wymianę sprawdzonych praktyk w celu poprawy istniejących programów wczesnego kształcenia dzieci i opieki nad nimi;

*

* *

41. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przedłożenia niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, a także rządów i parlamentom państw członkowskich.

Umowa o partnerstwie w sprawie połowów między UE a Mauretanią

P7_TA(2011)0232

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 maja 2011 r. w sprawie umowy o partnerstwie w sprawie połowów między UE i Mauretanią

(2012/C 377 E/11)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 208 i 218 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając Konwencję Narodów Zjednoczonych z 1982 r. o prawie morza,
 - uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1801/2006 z dnia 30 listopada 2006 r. dotyczące zawarcia Umowy partnerskiej w sprawie połowów między Wspólnotą Europejską a Islamską Republiką Mauretańską ⁽¹⁾,
 - uwzględniając wizytę delegacji Komisji Rybołówstwa w Mauretanii w listopadzie 2010 r.,
 - uwzględniając pytanie ustne skierowane do Komisji w sprawie negocjacji dotyczących odnowienia umowy o partnerstwie w sprawie połowów między Unią Europejską i Mauretanią (O-000038/2011 - B7-0018/2011),
 - uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że obowiązujący protokół do umowy o partnerstwie w sprawie połowów z Islamską Republiką Mauretańską wygasa dnia 31 lipca 2012 r. oraz że Komisja zamierza rozpocząć negocjacje w sprawie jego przedłużenia na podstawie wymaganego mandatu uzyskanego od Rady,
- B. mając na uwadze, że dzięki zawartej z Mauretanią umowie o partnerstwie w sprawie połowów wkład finansowy za okres ostatnich czterech lat wyniósł ogółem 305 mln EUR, co czyni tę umowę ważną umową międzynarodową dla Mauretanii, jako że dokonywane przez UE płatności i opłaty licencyjne stanowią około jednej trzeciej ogółu dochodów państwa,
- C. mając na uwadze, że mauretański sektor rybołówstwa ma ogromne znaczenie dla gospodarki tego kraju, jako że wytwarza on 10 % PKB i że przypada na niego 35 %–50 % wywozu Mauretanii, a także że sektor ten zapewnia 29 % wpływów do budżetu państwa,
- D. mając na uwadze, że Mauretania jest jednym z najbiedniejszych krajów Afryki zaliczanym do grupy najbiedniejszych i najbardziej zadłużonych państw świata, że jest finansowo uzależniona od pomocy zagranicznej oraz że charakteryzuje się dużą niestabilnością polityczną,

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 8.12.2006, s. 1.